

Original Article

Psychometric Characteristics of Sexual Intelligence Scale (SIS) And its relationship with Sexual Satisfaction and Marital Intimacy

Bahman Esmaeili anamagh¹, Nilofer Mikaili^{1✉}

1.Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran.

Received: 2023/06/14

Revised: 2025/05/16

Accepted: 2025/05/18

DOI: jfr.2025.232056.1597

Extended Abstract

Introduction: The concept of intelligence has long been a central focus in psychology. Contrary to traditional perspectives that viewed it as a single ability, contemporary approaches define intelligence as a combination of cognitive, emotional, and behavioral capacities. Theories by Thurstone (1924) and Gardner (1983) introduced diverse dimensions of intelligence, while more recent constructs such as emotional and spiritual intelligence have also been emphasized. Within this context, sexual intelligence has emerged as a novel construct. It refers to the individual's ability to understand and manage sexual needs and desires in both personal and social contexts, and it is conceptualized through knowledge, self-awareness, and communication skills. Research suggests that sexual intelligence not only facilitates the regulation of arousal and sexual behavior but also plays a significant role in relationship quality, sexual satisfaction, and marital intimacy. Conversely, a lack of sexual knowledge and skills may lead to relational and psychological difficulties. More recently, Hussain et al. (2023) developed the Sexual Intelligence Scale (SIS), an eight-item instrument designed to assess two core dimensions: sexual knowledge and sexual behavior. Their findings demonstrated positive associations between sexual intelligence and constructs such as emotional intelligence, social intelligence, life satisfaction, and sexual health. Despite its significance, valid and culturally adapted instruments to assess sexual intelligence remain scarce in Iran. Accordingly, the present study aimed to evaluate the psychometric properties of the SIS and to examine its associations with sexual satisfaction and marital intimacy in an Iranian cultural context.

Methodology: This study employed a descriptive-correlational design. The statistical population consisted of students at the University of Tabriz in the 2022-2023 academic year, with a final sample of 380 participants selected via convenience sampling. The research instruments included the Sexual Intelligence Scale (SIS), the Index of Sexual Satisfaction (ISS), and the Marital Intimacy Scale (MIS), which were translated into Persian and validated for use. The reliability and validity of all instruments were confirmed. Ethical considerations, including informed consent, were emphasized.

Findings: In this study, 380 university students (230 males and 150 females) with a mean age of 28 years (SD = 5.06) participated. Among them, 150 were undergraduate, 165 were master's, and 65 were doctoral students. Skewness and kurtosis indices indicated that the data distribution was normal. A comparison of variables based on gender showed that male students obtained significantly higher scores than female students ($p < .001$). To assess reliability, Cronbach's alpha and test-retest methods were employed. The findings indicated that the subscales (sexual knowledge and sexual behavior) as well as the total score of the Sexual Intelligence Scale demonstrated excellent internal consistency. Test-retest coefficients were also significant at $p < .01$. Moreover, item-subscale and item-total correlations were statistically significant, supporting the internal homogeneity of the instrument. The results of the second-order confirmatory factor analysis indicated a good model fit, with all factor loadings exceeding 0.40. Construct validity was further examined using convergent and predictive validity. Convergent validity was confirmed by significant correlations of the Sexual Intelligence Scale with the Sexual Satisfaction

Scale (Hudson, Harrison, & Crosscup, 1981) and the Marital Intimacy Scale (Walker & Thompson, 1983) at $p < .01$. Predictive validity analyses revealed that sexual intelligence accounted for 80% of the variance in sexual satisfaction and 87% of the variance in marital intimacy. Furthermore, sexual knowledge predicted 71% and 69% of the variance in sexual satisfaction and marital intimacy, respectively, while sexual behavior predicted 62% and 61% of the variance in these two variables. Overall, the findings indicate that the Sexual Intelligence Scale possesses strong psychometric properties, including satisfactory reliability and validity.

Conclusion: The presents study provides robust evidence for the psychometric adequacy of the Sexual Intelligence Scale (SIS). Findings from reliability, validity, and factor structure analyses indicated that the scale possesses satisfactory psychometric properties. First- and second-order confirmatory factor analyses supported the two-factor structure of the scale, comprising "sexual knowledge" and "sexual behavior," and demonstrated good model fit. Cronbach's alpha coefficients for the total scale and subscales were high, and the results of the 15-day test–retest confirmed the temporal reliability of the instrument. Regarding validity, significant correlations between the SIS and measures of sexual satisfaction and marital intimacy supported both convergent and predictive validity. The results indicated that various components of sexual intelligence, including sexual knowledge and sexual behavior, were positively associated with sexual satisfaction. Additionally, sexual intelligence significantly predicted marital intimacy. These findings are consistent with previous studies, including those by Hossain et al. (2023), Jalali-Asil et al. (2019), and Salman pour et al. (2020), highlighting the role of sexual intelligence in enhancing marital quality, emotional closeness, and overall satisfaction in intimate relationships. This study represents a preliminary step in validating the SIS in Iran. The findings suggest that, due to its brevity and ease of administration, the scale is suitable for use in psychological and clinical research. However, limitations such as a student-only sample and incomplete assessment of all aspects of validity warrant further research to examine the scale's psychometric properties, factor structure, and the role of sexual intelligence in predicting additional relational outcomes.

Keywords: sexual satisfaction, marital intimacy, sexual intelligence.

How to cite: Esmaeili Anamagh, B. and Mikaeili, N. (2025). Psychometric Characteristics of Sexual Intelligence Scale (SIS) And its relationship with Sexual Satisfaction and Marital Intimacy. *Journal of Family Research*, 21(2), 69-87. doi: 10.48308/jfr.2025.232056.1597

✉Corresponding Author Email Address: Email: nmikaeili@uma.ac.ir

Copyright: © 2025 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the creative commons attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

مقاله پژوهشی

ویژگی‌های روانسنجی مقیاس هوش جنسی (SIS) و رابطه آن با رضایت جنسی و صمیمیت زناشویی

بهمن اسماعیلی انامق^۱، نیلوفر میکائیلی^{✉۲}

۱. گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۳/۲۴ دریافت نسخه اصلاح شده: ۱۴۰۴/۰۲/۲۶ پذیرش مقاله: ۱۴۰۴/۰۲/۲۸

DOI: jfr.2025.232056.1597

چکیده: پژوهش بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس هوش جنسی (SIS) و رابطه آن با رضایت جنسی و صمیمیت زناشویی بود. این مطالعه از نوع توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری شامل ۲۰،۹۹۷ دانشجوی دانشگاه تبریز بود که با استفاده از جدول تعیین حجم نمونه کرجسی-مورگان، نمونه‌ای به حجم ۳۸۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شد. ابزارهای پژوهش شامل مقیاس هوش جنسی (SIS)، مقیاس رضایت جنسی (ISS) و مقیاس صمیمیت زناشویی (MIS) بود. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS-23 و AMOS-24 و با بهره‌گیری از روش‌های آماری همبستگی و تحلیل عاملی تأییدی تحلیل گردید. نتایج تحلیل عاملی تأییدی، مدل دو عاملی مقیاس هوش جنسی (دانش جنسی و رفتار جنسی) را تأیید کرد. روایی همگرای این مقیاس با مقیاس‌های رضایت جنسی و صمیمیت زناشویی در سطح مطلوبی بود و به ترتیب $(R=0/89)$ و $(R=0/88)$ گزارش گردید. نتایج تحلیل روایی پیش‌بین نشان داد که مقیاس هوش جنسی در سطح مطلوب، توانایی پیش‌بینی رضایت جنسی $(R^2=0/80)$ و صمیمیت زناشویی $(R^2=0/78)$ را دارد. پایایی مقیاس به روش آلفای کرونباخ $(\alpha=0/93)$ و به روش بازآزمایی $(R=0/92)$ در سطح عالی بود. نتیجه‌گیری می‌گردد، مقیاس هوش جنسی ابزاری معتبر و دارای کفایت روان‌سنجی مطلوب برای سنجش هوش جنسی است و می‌تواند به‌طور مؤثری رضایت جنسی و صمیمیت زناشویی را پیش‌بینی کند.

کلیدواژه‌ها: رضایت جنسی، صمیمیت زناشویی، هوش جنسی

استناد به این مقاله: اسماعیلی، ب. و میکائیلی، ن. (۱۴۰۴). ویژگی‌های روانسنجی مقیاس هوش جنسی (SIS) و رابطه آن با رضایت جنسی و صمیمیت زناشویی. خانواده پژوهی، ۲۱(۲)، ۶۹-۸۷. doi: 10.48308/jfr.2025.232056.1597

✉ نویسنده مسئول: nmikaeili@uma.ac.ir

مقدمه

هوش و اندازه‌گیری آن موضوعی است که به طور گسترده در روان‌شناسی مورد مطالعه قرار گرفته است. برخلاف دیدگاه‌های سنتی، هوش یک توانایی واحد نیست، بلکه ترکیبی از چندین ظرفیت شناختی، عاطفی و رفتاری است (آناستازی^۱، ۱۹۹۲). وکسلر^۲ (۱۹۷۵) هوش را توانایی درک جهان به طور مناسب می‌داند و استرنبرگ^۳ (۲۰۰۰) آن را توانایی استدلال، برنامه‌ریزی، حل مسئله، تفکر انتزاعی، یادگیری از تجربه و برخورد مؤثر با محیط تعریف می‌کند. ترستون^۴ (۱۹۲۴) هوش را شامل درک کلامی، استدلال، سرعت ادراکی، توانایی عددی، روانی کلمات، حافظه ضمنی و تجسم فضایی می‌داند و گاردنر^۵ (۱۹۸۳) آن را به هشت نوع مختلف تقسیم می‌کند: زبانی، منطقی، فضایی، موسیقایی، حرکتی، بین‌فردی، درون‌فردی و طبیعت‌گرایانه (واترهاوس^۶، ۲۰۲۳). همچنین مفاهیمی چون هوش هیجانی (مایر^۷، ۲۰۱۲) و هوش معنوی (ولمن^۸، ۲۰۰۱) نیز به ابعاد جدیدی از هوش اشاره دارند. در این میان، هوش جنسی به‌عنوان پدیده‌ای نوظهور، توجه پژوهشگران را به خود جلب کرده است، چرا که انسان‌ها، فراتر از موجوداتی اجتماعی و ذهنی، دارای ابعاد جنسی قابل توجهی هستند که باید به‌درستی شناخته شوند. هوش جنسی مجموعه‌ای از منابع درونی است که به فرد کمک می‌کند تا در لحظه حضور داشته باشد، برانگیختگی را مدیریت کند، ارتباط مؤثر برقرار نماید و پیوندی فیزیکی و عاطفی با شریک جنسی خود ایجاد کند (کلین^۹، ۲۰۱۲). این نوع هوش، توانایی نگه داشتن رابطه جنسی در طول عمر، بدون در نظر گرفتن اتفاقاتی است که در طول زندگی رخ می‌دهد (کلین، ۲۰۱۲). این نوع هوش با تسهیل انتقال افکار و احساسات، به درک عمیق‌تر بین فرد و محیط کمک می‌کند و تعریف پیازه (۱۹۵۰) از هوش که آن را شکل خاصی از سازگاری بین فرد و محیط است، عملی می‌کند (گروث مارانات^{۱۰}، ۲۰۰۸). ویرک^{۱۱} (۲۰۱۲) هوش جنسی را توانایی درک پیام‌های جنسی خود و دیگران، فهم مفاهیم مربوط به تمایلات جنسی و استفاده از آن‌ها برای مدیریت رفتار جنسی تعریف می‌کند. با این حال، تاکنون تنها چهار مطالعه به تعریف و توضیح مستقیم هوش جنسی پرداخته‌اند. این اصطلاح نخستین بار توسط کنراد و میلبرن^{۱۲} (۲۰۰۱) مطرح شد و سه مؤلفه آگاهی جنسی (دانش، اطلاعات، نگرش‌ها و باورهای جنسی)، آگاهی از خود جنسی پنهانی (شناخت بخش‌های ناخودآگاه و ناآگاهانه از تمایلات، احساسات و نیازهای جنسی) و مهارت‌های ارتباطی جنسی (توانایی فرد در برقراری ارتباط مؤثر) را در بر گرفت. ویرک (۲۰۱۲) نیز هوش جنسی را به سه دسته ادراک احسات و عواطف جنسی، دانش جنسی و مدیریت جنسی تقسیم کرد. هرچند آن‌ها و ویرک (۲۰۱۲) مقیاسی برای سنجش این هوش ارائه نکردند. کلین (۲۰۱۲) هوش جنسی را متشکل از سه بخش مغز (دانش جنسی)، قلب (مهارت‌های عاطفی) و بدن (توانایی فرد در درک بدن خود و کنار آمدن با آن یا شناخت احساسات فیزیکی و فیزیولوژیک در حین و بعد از رابطه جنسی و تعامل مؤثر با بدن شریک جنسی) انسان می‌داند. هوساین^{۱۳} و همکاران (۲۰۲۳) نیز با الهام از نظریات پیشین، آن را دارای دو بعد دانش جنسی و رفتار جنسی معرفی کرده‌اند. به نظر آنها مفاهیم دانش جنسی و رفتار جنسی دو مفهوم جامعی هستند که باهم هوش جنسی را تشکیل می‌دهند و هوش جنسی را به عنوان «توانایی درک و فهم و پاسخگویی به نیازها و تمایلات جنسی در یک زمینه شخصی و اجتماعی» تعریف کردند. به عقیده کلین (۲۰۱۲) برای رضایت بیشتر از رابطه جنسی، ما باید تغییراتی در وجود خود انجام دهیم، برای تغییر ما به یک توانایی هوشی متفاوت نیاز داریم، هوش جنسی این

توانایی هوشی است که می‌تواند پیچیدگی‌های ایده‌ها و رفتارهای جنسی را درک و مدیریت کند. با این حال هوش جنسی باید پیچیدگی فعالیت‌ها و ایده‌ها را کاهش دهد تا رابطه‌ای دلپذیرتر و راحت‌تر ایجاد کند. به عبارت دیگر هوش جنسی می‌تواند به افراد کمک کند تا رشد کنند، تجربیات جدید جنسی داشته باشند، پیش‌داوری‌های خود را در این زمینه تغییر دهند و از رابطه جنسی خود با بینش جدید لذت ببرند (کلین، ۲۰۱۲). عدم آگاهی از مسائل جنسی می‌تواند منجر به زندگی ناخوشایند، فاصله عاطفی خانواده، انحراف و مشکلات روانی شود (کاردان شکوری و همکاران، ۲۰۱۶). همچنین عملکرد جنسی نادرست در زوجها اغلب ناشی از کمبود دانش، مهارت‌های جنسی و توانایی در برقراری ارتباط مؤثر است (فنل و گرانت^{۱۴}، ۲۰۱۹). در نهایت، هوش جنسی توانایی تحول در نگرش‌ها و رفتارهای جنسی را فراهم می‌آورد و موجب رشد فردی و ارتقای کیفیت روابط می‌شود (تابلور^{۱۵}، ۲۰۰۵). در سال‌های اخیر، با گسترش دامنه تعریف هوش و تمرکز بر ابعاد نوین آن، تأثیرگذاری هوش جنسی بر رضایت جنسی و صمیمیت زناشویی به‌عنوان یک مؤلفه اصلی از هوش مورد توجه قرار گرفته است. بایرز و مک‌نیل^{۱۶} (۲۰۰۶) رضایت جنسی را ترکیبی از رضایت در فعالیت جنسی و رضایت هیجانی می‌دانند. از نظر آنان، رضایت جنسی صرفاً لذت جسمانی نیست، بلکه دربرگیرنده احساسات مثبت و منفی باقی‌مانده پس از تجربه جنسی است. صمیمیت زناشویی نیز به نظر شفر و اولسون^{۱۷} (۱۹۸۱) یک مفهومی چندبعدی است که به اشتراک‌گذاری تجارب نزدیک و معنادار در پنج حوزه عاطفی، اجتماعی، جنسی، فکری و تفریحی اشاره دارد. یافته‌های جدید نشان داده‌اند که دانش جنسی با جنبه‌های مختلف رفتار، عملکرد، رضایت و سلامت جنسی رابطه دارد (باکلی، بارت و آسمینکی^{۱۸}، ۲۰۰۴؛ دیلوریو^{۱۹} و همکاران، ۲۰۰۷). در کل پژوهش‌های انجام‌شده حاکی از آن است که هوش جنسی می‌تواند نقش مهمی در کیفیت روابط زوجین ایفا کند؛ به‌عنوان مثال، جلالی اصیل و همکاران (۲۰۱۷) نشان دادند که آموزش هوش جنسی موجب افزایش صمیمیت زناشویی می‌شود، چرا که این نوع هوش صرفاً بر لذت جنسی متمرکز نیست، بلکه ابعاد عاطفی، شناختی و ارتباطی رابطه را نیز در بر می‌گیرد. همچنین، سلمان‌پور و همکاران (۲۰۲۲) طی مداخله‌ای آموزشی دریافته‌اند که افزایش سطح هوش جنسی موجب کاهش اختلال عملکرد نعوظ در مردان و افزایش سازگاری زناشویی شد. بر اساس دیدگاه کلین (۲۰۱۲)، هوش جنسی در دوره‌های مختلف زندگی نقش‌های متفاوتی دارد؛ در بیست سالگی در کاوش دنیای جنسی، در سی سالگی در پیوند با شریک زندگی و ایجاد ریتم جنسی، در چهل سالگی در تحمل و سازگاری با تغییر، در پنجاه سالگی در خداحافظی با رابطه جنسی جوانی، در دهه شصت و بعد از آن در ایجاد یک سبک جنسی جدید نقش ایفا می‌کند. در این راستا، هوساین و همکاران (۲۰۲۳) با هدف توسعه و اعتبارسنجی مقیاسی جدید برای سنجش هوش جنسی، به ساخت ابزاری پرداختند که دو مؤلفه اصلی هوش جنسی، یعنی دانش جنسی و رفتار جنسی را اندازه‌گیری می‌کند. به نظر آنها هوش عمدتاً مبتنی بر دانشی است که بیشتر از طریق رفتار منعکس می‌شود، به عبارتی دانش کافی باعث ایجاد رفتار مناسب می‌شود، دانش جنسی و رفتار جنسی، هوش جنسی را خلاصه می‌کند. آن‌ها نشان دادند که هوش جنسی با هوش هیجانی، هوش اجتماعی، رضایت از زندگی و سلامت جنسی رابطه مثبت و معنادار دارد. با این حال، مرور ادبیات نشان می‌دهد که علی‌رغم اهمیت این مفهوم، اغلب پژوهش‌ها در سطح نظری باقی مانده و ابزارهای کاربردی و معتبر برای سنجش آن، به‌ویژه در بافت فرهنگی ایران،

کمیاب‌اند. این در حالی است که ارزیابی بالینی، مداخلات درمانی و پژوهش‌های مرتبط با مسائل جنسی خانواده به ابزارهایی حساس، معتبر و بومی‌سازی‌شده نیاز دارند. بر همین اساس در پژوهش حاضر ضرورت دیده می‌شود، بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس هشت گویه‌ای هوش جنسی (SIS) که توسط هوساین و همکاران (۲۰۲۳) در دانشگاه کامستر پاکستان تدوین شده است، اولویت پژوهش باشد و در ضمن پایایی و روایی (روایی همگرا، پیش‌بین، ساختاری و همسانی درونی) این ابزار در جامعه ایرانی بررسی گردد و رابطه آن با رضایت جنسی و صمیمیت زناشویی نیز تحلیل و تبیین گردد. براین اساس، هدف این پژوهش، ارزیابی ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس هوش جنسی (SIS) در بستر فرهنگی ایرانی و بررسی ارتباط آن با رضایت جنسی و صمیمیت زناشویی بود.

روش

این مطالعه از نوع توصیفی-همبستگی بود. جهت استفاده از مقیاس هوش جنسی در پژوهش حاضر، ابتدا نسخه اصلی انگلیسی مقیاس هوش جنسی (SIS) تهیه و سپس با استفاده از روش ترجمه معکوس^{۲۰} به فارسی ترجمه شد. در این فرآیند، ابتدا یک متخصص روان‌شناسی مسلط به زبان انگلیسی، مقیاس را به فارسی ترجمه کرد. سپس نسخه فارسی توسط مترجم مستقل دیگری مجدداً به زبان انگلیسی برگردانده شد و دو نسخه انگلیسی اولیه و ترجمه‌شده با هم مقایسه شدند. اختلافات موجود بررسی و اصلاح شد و پس از تأیید نهایی متخصصان، نسخه فارسی به‌عنوان نسخه نهایی مورد استفاده قرار گرفت. جامعه آماری این پژوهش، شامل کلیه دانشجویان دانشگاه تبریز در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ به تعداد ۲۰،۹۹۷ نفر بود. حجم نمونه با استفاده از جدول کرجسی-مورگان ۴۱۵ نفر تعیین شد که بعد با حذف مقیاس‌هایی که به صورت ناقص (عدم پاسخ‌دهی به بیش از ده درصد گویه‌ها) و نامعتبر (یک پاسخ برای همه گویه‌ها) تکمیل شده بودند، به ۳۸۰ نفر کاهش یافت. نمونه‌گیری به روش در دسترس انجام گرفت و داده‌ها از طریق توزیع اینترنتی و مراجعه میدانی گردآوری شدند. کفایت حجم نمونه با استفاده از شاخص KMO بررسی شد که مقدار آن برابر با ۰/۹۲ بدست آمد که نشان‌دهنده کفایت عالی نمونه‌گیری است ($KMO > 0/90$). همچنین، آزمون کروییت بارتلت نیز معنادار بود ($P < 0/01$)، که نشان‌دهنده مناسب بودن داده‌ها برای تحلیل عاملی است. ملاک ورود به پژوهش عضویت دانشجویی، متاهل بودن، رضایت آگاهانه شرکت در پژوهش و داشتن آمادگی جسمی و روانی برای تکمیل مقیاس‌ها بود. پیش از اجرای مقیاس‌ها، اهداف پژوهش تشریح شد و بر اصول اخلاقی همچون رضایت آگاهانه، اختیار ورود و خروج از پژوهش، محرمانه ماندن اطلاعات افراد، عدم وجود ضرر برای شرکت‌کنندگان و پاسخگو بودن محقق در قبال حقوق شرکت‌کنندگان در راستای رعایت اصول اخلاقی پژوهش تأکید شد. بعد از آمادگی شرکت‌کنندگان، مقیاس‌ها اجرا و در مجموع ۳۸۰ مقیاس پس از حذف موارد ناقص و نامعتبر وارد مطالعه گردید. در نهایت، داده‌های جمع‌آوری‌شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS و AMOS نسخه ۲۴ تحلیل گردید.

ابزارهای پژوهش

مقیاس هوش جنسی^{۲۱} (SIS): توسط هوساین و همکاران (۲۰۲۳) ایجاد و اعتبارسنجی شد. این مقیاس، هوش جنسی را در نوجوانان و بزرگسالان اندازه‌گیری می‌کند. مقیاس هوش جنسی (SIS) به زبان انگلیسی تدوین شده و دارای دو زیرمقیاس با عنوان دانش جنسی و رفتار جنسی است. ۵ گویه (گویه ۱ تا ۵) دانش

جنسی و ۳ گویه (گویه ۶ تا ۸) رفتار جنسی را می‌سنجد. نمره کل مقیاس، هوش جنسی را نشان می‌دهد و نمرات بیشتر نشان‌دهنده هوش جنسی بیشتر است. مقیاس هوش جنسی (SIS) یک مقیاس لیکرت هفت درجه‌ای از کاملاً مخالفم (نمره صفر) تا کاملاً موافقم (نمره ۶) است و در مجموع کل نمره بین ۰ تا ۴۸ در نوسان است. مقیاس هوش جنسی در چهار مطالعه توسط هوساین و همکاران (۲۰۲۳) بررسی شد و براساس مطالعات آنها به لحاظ شاخص‌های روان‌سنجی قابل اعتماد و معتبر بود. در مطالعه آنها روایی همزمان این مقیاس با مقیاس سلامت جنسی ۰/۸۹ بدست آمده است. همچنین در مطالعه آنها، رابطه مثبت مقیاس هوش جنسی با هوش هیجانی ۰/۳۷ و با هوش اجتماعی ۰/۲۵ در سطح معناداری ($P < ۰/۰۵$) گزارش شده است.

مقیاس رضایت جنسی^{۲۲} (ISS): یک مقیاس خود گزارش دهی است که توسط هادسون، هاریسون و کراسکاپ^{۲۳} (۱۹۸۱) برای ارزیابی سطح رضایت جنسی زوجین تدوین شده است. این مقیاس دارای ۲۵ گویه است. پاسخ به هر گویه در سطح یک مقیاس ۷ درجه‌ای بین صفر تا شش مشخص می‌شود و در مجموع کل نمره بین ۰ تا ۱۵۰ در نوسان است. ثبات درونی این مقیاس توسط طراحان محاسبه و آلفای کرونباخ آن ۰/۹۱ بدست آمد. پایایی مقیاس نیز با روش بازآزمایی با فاصله یک هفته محاسبه گردید که برابر ۰/۹۳ شد و همبستگی مقیاس با خرده‌مقیاس رضایت جنسی مقیاس انریچ ۰/۷۴ بدست آمد. نجفیان، اسرافیلیان و آزاد فلاح (۱۴۰۴) پایایی مقیاس رضایت جنسی را به روش ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۰ بدست آوردند و براساس تحلیل عاملی تاییدی روایی سازه آن را تایید کردند. در این پژوهش پایایی درونی مقیاس رضایت جنسی براساس ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۹ و رابطه آن با هوش جنسی و صمیمیت زناشویی به ترتیب ۰/۹۳ و ۰/۸۸ بدست آمد.

مقیاس صمیمیت زناشویی^{۲۴} (MIS): والکر و تامپسون^{۲۵} (۱۹۸۳) مقیاس صمیمیت زناشویی را براساس نظریه‌ها و ادبیات موجود در زمینه صمیمیت زناشویی طراحی کردند، بنابراین مقیاس از روایی محتوایی مناسب برخوردار است. این مقیاس شامل ۱۷ گویه می‌باشد. پاسخ‌دهی به این مقیاس به صورت لیکرتی ۵ گزینه‌ای به صورت هرگز تا همیشه است. نمره هر فرد بین صفر تا ۸۵ تغییر می‌کند. نمره بالاتر در این مقیاس نشانه صمیمیت بیشتر است. این مقیاس جزئی از یک ابزار بزرگتر است که چندین بعد صمیمیت را دربر می‌گیرد، اما توسط تهیه‌کنندگان آن به صورت مقیاس مستقلی گزارش شده است (میرزاخانی و همکاران، ۱۴۰۳). این مقیاس توسط ثنائی و ذاکر (۱۳۹۷) ترجمه شده و ضریب پایایی این مقیاس را در ۱۰۰ زوج در اصفهان ۰/۹۶ بدست آوردند. واکر و تامپسون (۱۹۸۳)، پایایی مقیاس را از طریق آلفای کرونباخ ۰/۹۱ تا ۰/۹۷ گزارش کرده‌اند. اعتمادی و همکاران (۱۳۸۵) ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شده برای مقیاس را ۰/۹۶ و روایی همگرای آن را با مقیاس نیازهای صمیمیت با گاروزی ۰/۸۲ گزارش کردند. در این پژوهش پایایی درونی مقیاس به روش ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۰/۹۰ و رابطه آن با هوش جنسی ۰/۸۸ بدست آمد.

یافته‌ها

تعداد کل شرکت‌کنندگان ۳۸۰ نفر (۲۳۰ دانشجوی مرد و ۱۵۰ دانشجوی زن) بود. میانگین سنی شرکت‌کنندگان ۲۸ سال با انحراف معیار ۵/۰۶ بود. از تعداد کل شرکت‌کنندگان، تعداد ۱۵۰ دانشجو در مقطع کارشناسی، ۱۶۵ دانشجو در مقطع کارشناسی ارشد و تعداد ۶۵ دانشجو در مقطع دکتری تحصیل می‌کردند.

جدول یک شاخص‌های توصیفی میانگین، انحراف معیار، کجی و کشیدگی در متغیرهای پژوهش را نشان می‌دهد. مقدار کشیدگی و چولگی داده‌ها در بازه توزیع نرمال (± 2) بود، لذا شرط نرمال بودن توزیع داده‌های تک‌متغیری تحقق یافته است.

جدول ۱: یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

گروه‌ها	رفتار جنسی		دانش جنسی		هوش جنسی		نمره کل	نمره کل	هوش جنسی
	مردان	زنان	مردان	زنان	مردان	زنان	رفتار جنسی	دانش جنسی	هوش جنسی
فروانی	۱۵۰	۲۳۰	۱۵۰	۲۳۰	۱۵۰	۲۳۰	۳۸۰	۳۸۰	۳۸۰
میانگین	۱۲/۸۵	۱۴/۷۲	۲۱/۴۰	۲۵/۳۰	۳۴/۲۶	۴۰/۰۳	۲۳/۶۹	۱۳/۹۵	۳۷/۶۴
انحراف استاندارد	۳/۶۶	۳/۶۷	۵/۳۷	۶/۰۲	۷/۸۸	۹/۱۸	۶/۰۶	۳/۷۸	۹/۱۱
چولگی	-۰/۰۸۶	-۰/۰۸۸	-۰/۱۶	-۱/۰۸	۰/۰۳	-۱/۱۱	-۰/۵۸	-۰/۵۱	-۰/۵۴
کشیدگی	-۰/۷۳	۰/۲۵	۰/۷۲	۰/۸۱	۰/۵۴	۰/۸۱	-۰/۱۴	-۰/۵۰	-۰/۱۱

جدول ۲، تفاوت متغیرهای پژوهشی را بر اساس جنسیت نشان می‌دهد، براساس نتایج، گروه مردان در سطح معنی‌داری ($P < 0.001$)، نمرات بالاتری در هریک از متغیرها نسبت به گروه زنان بدست آوردند.

جدول ۲. آزمون T برای مقایسه گروه زنان و مردان براساس متغیرهای پژوهشی و فرض برابری واریانس

متغیرها	گروه	N	میانگین	S.D	T	DF	P
هوش جنسی	زنان	۱۴۲	۳۴/۲۶	۷/۸۸	-۶/۰۷	۳۴۱	۰/۰۰۱
	مردان	۲۰۱	۴۰/۰۳	۹/۱۸			
دانش جنسی	زنان	۱۴۲	۲۱/۴۰	۵/۳۷	-۶/۱۷	۳۴۱	۰/۰۰۱
	مردان	۲۰۱	۲۵/۳۰	۶/۰۲			
رفتار جنسی	زنان	۱۴۲	۱۲/۸۵	۳/۶۶	-۴/۶۵	۳۴۱	۰/۰۰۱
	مردان	۲۰۱	۱۴/۷۲	۳/۶۷			
رضایت جنسی	زنان	۱۴۲	۱۲۷/۹۲	۵/۷۲	-۶/۵۴	۳۴۱	۰/۰۰۱
	مردان	۲۰۱	۱۳۲/۳۰	۲/۳۵			
صمیمیت زناشویی	زنان	۶۵	۸۴/۵۴	۸/۶۳	-۳/۱۸	۱۴۸	۰/۰۰۲
	مردان	۸۵	۸۹/۲۷	۹/۳۱			

جدول ۳، آلفای کرونباخ خرده مقیاس‌ها و کل مقیاس هوش جنسی را نشان می‌دهد، آلفای کرونباخ نشان‌دهنده قابلیت اعتماد یا پایایی مقیاس است، هر یک از خرده‌مقیاس‌ها و نمره کل مقیاس دارای پایایی درونی در سطح بسیار عالی می‌باشد.

جدول ۳. آلفای کرونباخ خرده مقیاس‌ها و کل مقیاس هوش جنسی (N=380)

متغیر	دانش جنسی	رفتار جنسی	هوش جنسی
آلفای کرونباخ	۰/۹۳	۰/۹۰	۰/۹۳
	۵ آیتم	۳ آیتم	۸ آیتم

یکی از روش‌های تعیین اعتماد(پایایی) مقیاس روش بازآزمایی است. نمرات بدست آمده از دو آزمون با فاصله ۱۵ روز بررسی شد و ضریب همبستگی آنها محاسبه گردید، تمام ضرایب همبستگی در سطح ($P < 0/01$) معنی‌دار بود. طبق جدول (۴) این ضریب نمایانگر قابلیت اعتماد (پایایی) ابزار هوش جنسی است.

جدول ۴. نتیجه آزمون بازآزمایی متغیرهای پژوهش

R	ارزیابی دوم			ارزیابی اول			متغیرها
	S.D	میانگین	تعداد	S.D	میانگین	تعداد	
۰/۹۲	۸/۵۷	۳۷/۳۳	۱۰۰	۹/۱۱	۳۷/۶۴	۱۰۰	هوش جنسی
۰/۹۱	۵/۹۲	۲۳/۵۶	۱۰۰	۶/۰۶	۲۳/۶۹	۱۰۰	دانش جنسی
۰/۸۶	۳/۶۲	۱۳/۷۷	۱۰۰	۳/۷۸	۱۳/۹۵	۱۰۰	رفتار جنسی

در جدول ۵ همبستگی همه ماده‌ها با نمرات خرده مقیاس مربوط به خودشان و نیز کل مقیاس محاسبه شد که تمامی ضرایب همبستگی در سطح معنی‌داری ($P < 0/01$) معنادار بودند. به عبارت دیگر، همه ماده‌های مقیاس هوش جنسی از همسانی دورنی لازم برخوردار هستند.

جدول ۵. یافته‌های توصیفی و ضرایب همبستگی ماده‌های هوش جنسی با نمره خرده مقیاس‌های خود و نمره کل

(N=380)

متغیر	ماده ها	میانگین	S.D	همبستگی با نمره خرده مقیاس	همبستگی با نمره کل
دانش جنسی	S.K1	۴/۷۰	۱/۳۱	***۰/۸۸	۰/۸۵
	S.K2	۴/۷۲	۱/۳۵	***۰/۹۰	۰/۸۶
	S.K3	۴/۶۹	۱/۳۳	***۰/۸۸	۰/۸۴
	S.K4	۴/۷۵	۱/۳۷	***۰/۹۰	۰/۸۵
	S.K5	۴/۸۱	۱/۴۰	***۰/۸۹	۰/۸۵
رفتار جنسی	S.B1	۴/۵۸	۱/۳۳	***۰/۹۰	۰/۸۱
	S.B2	۴/۶۹	۱/۴۳	***۰/۹۲	۰/۸۰
	S.B3	۴/۶۷	۱/۳۶	***۰/۹۱	۰/۷۹

همچنین، همبستگی میان خرده مقیاس‌ها و نمره کل مقیاس هوش جنسی بررسی شد، نتایج همبستگی معنی‌داری در سطح ($P < 0/01$) نشان می‌دهد.

جدول ۶. ماتریس همبستگی میان خرده مقیاس‌ها و کل مقیاس هوش جنسی (SIS)

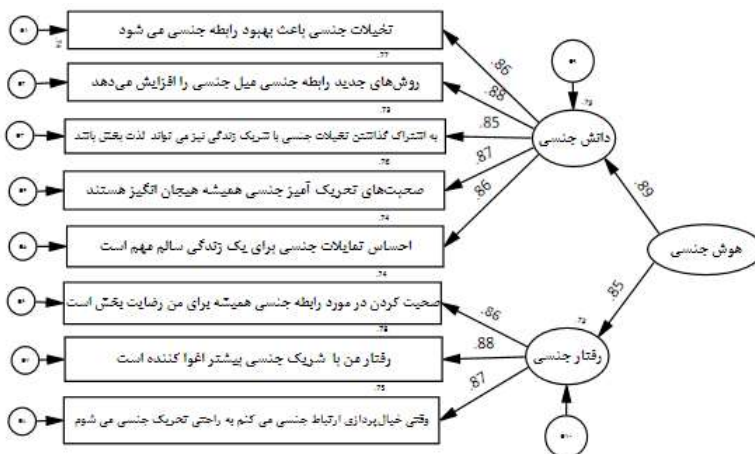
متغیر	رفتار جنسی	دانش جنسی	هوش جنسی
رفتار جنسی	۱	***۰/۶۹	***۰/۸۷
دانش جنسی	***۰/۶۹	۱	***۰/۹۵

جدول ۷، شاخص‌های برازش مدل را نشان می‌دهد. با توجه به مقادیر مشاهده شده کلیه شاخص‌های نیکویی برازش مدل در دامنه مورد قبول واقع شده‌اند و می‌توان نتیجه گرفت مدل اندازه‌گیری (متغیرهای مشاهده شده) از برازش خوبی برخوردار است، به این معنی که متغیرهای آشکار به خوبی می‌توانند متغیرهای پنهان را اندازه‌گیری کنند.

جدول ۷. شاخص‌های نیکویی برازش مدل

RMR	CFI	GFI	RMSEA	IFI	AGFI	NFI	X2/DF
<۰/۱	>۰/۹	>۰/۹	<۰/۱	۰-۱	>۰/۹	>۰/۹	<۳
۰/۰۲۸	۰/۹۹	۰/۹۸	۰/۰۲۱	۰/۹۹	۰/۹۷	۰/۹۹	۱/۱۴

نمودار ۱، تحلیل عاملی تاییدی مرتبه دوم مقیاس هوش جنسی را نشان می‌دهد که برای بررسی روایی سازه مقیاس هوش جنسی است. اعداد بدست آمده روی خط مسیرها در شکل فوق، بارهای عاملی برآورد شده را نشان می‌دهند که بیانگر میزان همبستگی متغیرهای آشکار و پنهان است. بارهای عاملی مندرج بر روی خط مسیرها بیشتر از ۰/۴ بود که بیانگر این است که گویه‌های مورد نظر سنجه‌های خوبی برای متغیر پنهان هستند.

شکل ۱: تحلیل عاملی مرتبه دوم مقیاس هوش جنسی

برای بررسی روایی مقیاس، از روش روایی همگرا استفاده گردیده است. اگر همبستگی بین نمرات آزمون‌هایی که خصیصه واحدی را تقریباً اندازه گیری می‌کنند بالا باشد، آزمون دارای اعتبار همگرا می‌باشد. در پروهش حاضر با توجه به اینکه متغیر هوش جنسی با رضایت جنسی و صمیمیت زناشویی به لحاظ موضوعی دو متغیر نزدیک به هم هستند، براین اساس مقیاس رضایت جنسی هادسون، هاریسون و کراسکاپ (۱۹۸۱) و صمیمیت زناشویی والکر و تامپسون (۱۹۸۳) برای بررسی روایی همگرایی انتخاب گردید. جدول ۸، روایی همگرایی مقیاس هوش جنسی را با مقیاس‌های مذکور نشان می‌دهد که نشان‌دهنده همگرایی مقیاس هوش جنسی در سطح معنی‌داری ($P < ۰/۰۱$) با مقیاس‌های رضایت جنسی و صمیمیت زناشویی است.

جدول ۸. روایی همگرایی مقیاس هوش جنسی (SIS)

متغیر	دانش جنسی	رفتار جنسی	هوش جنسی
رضایت جنسی	۰/۸۴	۰/۷۹	۰/۸۹
صمیمیت زناشویی	۰/۸۳	۰/۷۸	۰/۸۸

همچنین برای بررسی روایی مقیاس از روش روایی پیش‌بین استفاده گردیده است. طبق جدول ۹، هریک از زیر مقیاس‌ها و نمره کل مقیاس هوش جنسی دارای قدرت پیش‌بینی کافی رضایت جنسی می‌باشد. بدین شرح که هوش جنسی ۸۰ درصد، دانش جنسی ۷۱ درصد و رفتار جنسی ۶۲ درصد از واریانس متغیر رضایت جنسی را پیش‌بینی می‌کند.

جدول ۹. رگرسیون خطی ساده (بررسی روایی پیش‌بین)

	(Beta)	T	P	R	R2(adj)	(R2)	F
هوش جنسی	۰/۸۹	۲۴/۵۶	۰/۰۱	۰/۸۹	۰/۸۰	۰/۸۰	۶۰۳/۵۴۷
دانش جنسی	۰/۸۴	۱۹/۴۲	۰/۰۱	۰/۸۴	۰/۷۱	۰/۷۱	۳۷۷/۳۸۶
رفتار جنسی	۰/۷۹	۱۵/۸۵	۰/۰۱	۰/۷۹	۰/۶۲	۰/۶۲	۲۵۱/۳۸۷

در ادامه، همچنین برای بررسی روایی پیش‌بین مقیاس هوش جنسی از مقیاس صمیمیت زناشویی استفاده گردیده است. طبق جدول ۱۰، هریک از زیر مقیاس‌ها و نمره کل مقیاس هوش جنسی دارای قدرت پیش‌بینی کافی صمیمیت زناشویی می‌باشد. بدین شرح که هوش جنسی ۸۷ درصد، دانش جنسی ۶۹ درصد و رفتار جنسی ۶۱ درصد از واریانس متغیر صمیمیت زناشویی را پیش‌بینی می‌کند.

جدول ۱۰. رگرسیون خطی ساده (بررسی روایی پیش‌بین)

	(Beta)	T	P	R	R2(adj)	(R2)	F
هوش جنسی	۰/۸۸	۲۹/۸۴	۰/۰۱	۰/۸۸	۰/۷۸	۰/۷۸	۵۳۹/۱۶۳
دانش جنسی	۰/۸۳	۱۸/۵۴	۰/۰۱	۰/۸۳	۰/۶۹	۰/۶۹	۳۴۳/۸۱۱
رفتار جنسی	۰/۷۸	۱۵/۴۹	۰/۰۱	۰/۷۸	۰/۶۱	۰/۶۱	۲۴۰/۱۹۵

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش حاضر شواهد معتبری دال بر کفایت روان‌سنجی مقیاس هوش جنسی فراهم آورد. نتایج تحلیل‌های انجام‌شده از جمله بررسی پایایی، روایی و ساختار عاملی ابزار، حاکی از آن است که این مقیاس از ویژگی‌های روان‌سنجی مطلوبی برخوردار است. تحلیل عاملی تأییدی مرتبه اول و دوم، ساختار دو عاملی مقیاس شامل «دانش جنسی» و «رفتار جنسی» را تأیید کرد و برازش مناسب مدل را نشان داد. ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس و خرده‌مقیاس‌ها نیز نشان‌دهنده همسانی درونی بالا بود. همچنین، نتایج بازآزمایی با فاصله زمانی ۱۵ روز، پایایی زمانی مقیاس را تأیید کرد. بررسی روایی همگرا و پیش‌بین از طریق بررسی رابطه مقیاس هوش جنسی با مقیاس رضایت جنسی و صمیمیت زناشویی نیز مؤید روایی این ابزار بود. این نتایج در مجموع همسو با یافته‌های هوساین و همکاران (۲۰۲۳) است و نشان می‌دهد که مقیاس هوش جنسی از اعتبار و قابلیت اعتماد کافی برای استفاده در پژوهش‌ها و ارزیابی‌های روان‌شناختی برخوردار است.

برای شناخت بهتر مقیاس هوش جنسی، می‌توان به پژوهش هوساین و همکاران (۲۰۲۳) اشاره کرد که نخستین مقیاس روان‌شناختی را در زمینه ارزیابی هوش جنسی طراحی کرده‌اند. این مقیاس شامل دو بعد اصلی دانش جنسی (گویه‌های ۱ تا ۵) و رفتار جنسی (گویه‌های ۶ تا ۸) است. در بخش دانش جنسی، گویه «احساس تمایلات جنسی برای یک زندگی سالم مهم است» به مؤلفه حس جنسی اشاره دارد، گویه‌های «تخیلات جنسی باعث بهبود رابطه جنسی می‌شود» و «به اشتراک‌گذاری فانتزی‌های جنسی با شریک جنسی

می‌تواند لذت‌بخش باشد» به مؤلفه تخیلات جنسی مربوط است، گویه «گفت‌وگوهای تحریک‌آمیز جنسی همیشه هیجان‌انگیز هستند» با مؤلفه بیان جنسی مرتبط است و گویه «روش‌های جدید رابطه جنسی باعث افزایش میل جنسی می‌شود» نیز مؤلفه خلاقیت جنسی را پوشش می‌دهد. در بخش رفتار جنسی، گویه «وقتی خیال‌پردازی ارتباط جنسی می‌کنم، به راحتی تحریک می‌شوم» مربوط به برانگیختگی جنسی است، گویه «صحبت کردن در مورد رابطه جنسی همیشه برای من رضایت‌بخش است» به ارتباط جنسی اشاره دارد و گویه «رفتار من با شریک جنسی بیشتر اغواکننده است» نشانگر مؤلفه اغوای جنسی است.

براساس نتیجه پژوهش، هوش جنسی از متغیرهای همگرا و پیش‌بینی‌کننده مؤلفه رضایت جنسی بود. پژوهش‌های متعدد، همسو با نتیجه پژوهش، رابطه مستقیم مؤلفه‌های مختلف هوش جنسی با رضایت جنسی را تأیید کرده‌اند. یافته‌هایی نظیر ارتباط مثبت دانش جنسی (یو^{۲۶} و همکاران، ۲۰۱۴)، حس جنسی (ویرک، ۲۰۱۲)، تخیلات جنسی (نیوبوری^{۲۷} و همکاران، ۲۰۱۲)، بیان جنسی (باتلر^{۲۸} و همکاران، ۲۰۱۰)، خلاقیت جنسی (آیزنمن^{۲۹}، ۱۹۸۲)، برانگیختگی جنسی (گراهام^{۳۰} و همکاران، ۲۰۰۴)، ارتباطات جنسی (ساترن^{۳۱}، ۲۰۱۸) و اغوای جنسی (اسرائیل و شاتزنمن^{۳۲}، ۱۹۹۳) با رضایت جنسی، در کل آشکار کننده ارتباط مؤلفه‌های هوش جنسی با رضایت جنسی است. این هم‌راستایی یافته‌ها، از جمله نتایج مطالعه هوساین و همکاران (۲۰۲۳)، نشانگر روایی همگرا و پیش‌بین مقیاس هوش جنسی در ارتباط با رضایت جنسی است.

یکی دیگر از یافته‌های مهم پژوهش حاضر، نقش پیش‌بینی‌کننده هوش جنسی در صمیمیت زناشویی و رابطه مثبت آنها بود که این نتیجه را می‌توان دلالت بر داشتن روایی همگرا و روایی ملاکی از نوع پیش‌بین در مقیاس هوش جنسی تفسیر کرد. همچنین، بر این اساس می‌توان دریافت که هوش جنسی، ضمن داشتن رابطه مستقیم، قابلیت پیش‌بینی صمیمیت زناشویی را بین دانشجویان متاهل دارد. یافته حاضر با نتایج مطالعه جلالی‌اصیل و همکاران (۱۳۹۸) هم‌راستا است که نشان دادند آموزش هوش جنسی تأثیر مثبتی بر افزایش صمیمیت بین زوجین دارد. همچنین، سلمان‌پور و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهشی دریافتند که برگزاری جلسات آموزش هوش جنسی منجر به کاهش اختلال عملکرد نعوظ در مردان و افزایش سازگاری زناشویی آنان می‌شود. در مجموع، می‌توان دریافت که هوش جنسی نه تنها عملکرد جنسی را بهبود می‌بخشد، بلکه در ارتقای احساسات مثبت، نزدیکی عاطفی، کیفیت ارتباط زناشویی و رضایت کلی از زندگی مشترک نیز نقش مهمی ایفا می‌کند (بلوریان و گنجلو، ۲۰۰۷). این هم‌راستایی یافته‌ها، از جمله نتایج مطالعه هوساین و همکاران (۲۰۲۳)، بیانگر روایی همگرا و پیش‌بین مقیاس هوش جنسی در ارتباط با صمیمیت زناشویی است.

در کل، یافته‌های پژوهش حاضر مبنی بر اینکه افزایش هوش جنسی منجر به افزایش رضایت جنسی و صمیمیت زناشویی می‌شود، با پشتوانه نظری متعددی قابل تبیین است. بر اساس نظریه هوش‌های چندگانه گاردنر (۱۹۸۳)، هوش جنسی را می‌توان ترکیبی از هوش درون‌فردی و میان‌فردی دانست که شامل توانایی درک و مدیریت هیجانات، تمایلات و ارتباطات جنسی خود و شریک زندگی است؛ مهارتی که به بهبود کیفیت تعاملات جنسی و افزایش احساس نزدیکی منجر می‌شود (گاردنر، ۲۰۱۱). همچنین در چارچوب نظریه سرمایه‌گذاری در روابط^{۳۳} (روسبولت^{۳۴}، ۱۹۸۰)، افراد با هوش جنسی بالا از طریق بهبود ارتباطات، مدیریت تعارضات جنسی و افزایش تجربیات مثبت، سرمایه‌گذاری بیشتری در رابطه عاطفی خود انجام می‌دهند که به

رضایت و صمیمیت بیشتر منتهی می‌شود (هارلو و کوسلوفسکی^{۳۵}، ۲۰۲۳). افزون بر این، نظریه انسجام هیجانی^{۳۶} (بیرنباوم^{۳۷} و همکاران، ۲۰۱۶) نیز تأکید می‌کند که درک و پاسخ‌دهی به هیجانات جنسی و عاطفی، نقش مهمی در ایجاد صمیمیت دارد؛ هوش جنسی این ظرفیت را افزایش داده و از طریق ارتقاء همدلی جنسی، بیان سالم خواسته‌ها و تبادل تجربیات، زمینه‌ساز رضایت جنسی و نزدیکی عاطفی بیشتر می‌گردد (بیرنباوم و مویر^{۳۸}، ۲۰۲۵). نظریه خودتنظیمی جنسی^{۳۹} (جنسن^{۴۰} و همکاران، ۲۰۰۹) نیز تأکید دارد که افراد با مهارت‌های شناختی و هیجانی قوی‌تر در زمینه رفتارهای جنسی، توانایی بهتری در تنظیم رفتار، امیال و هیجانات جنسی دارند. هوش جنسی دقیقاً این جنبه‌ها را در بر می‌گیرد؛ بنابراین، افراد با هوش جنسی بالا نه تنها تعاملات جنسی رضایت‌بخش‌تری دارند، بلکه در مواجهه با تعارضات یا سردی‌های موقت نیز سازگاری و ترمیم رابطه را بهتر مدیریت می‌کنند (موواگا، ناشوری و شعله^{۴۱}، ۲۰۲۰). همچنین براساس نظریه تبادل اجتماعی^{۴۲} (تیبو و کلی^{۴۳}، ۱۹۵۹) رضایت در روابط صمیمی (از جمله روابط جنسی) زمانی به‌دست می‌آید که مزایای رابطه از هزینه‌ها بیشتر باشد. براین اساس افراد با هوش جنسی بالا توانایی بالاتری در ایجاد ارتباط مؤثر، درک خواسته‌های شریک، مدیریت تعارضات جنسی و تقویت لذت متقابل دارند؛ بنابراین، میزان دریافت پاداش‌های عاطفی و جنسی در رابطه افزایش می‌یابد و در نتیجه رضایت جنسی و صمیمیت زناشویی بالاتری گزارش می‌شود. براین اساس نظریات مختلف تشریح می‌کنند که هوش جنسی یک عامل کلیدی در کیفیت روابط زناشویی است که هم رضایت جنسی و هم صمیمیت زوجین را به‌صورت هم‌زمان ارتقا می‌دهد.

همچنین مطالعه مقایسه‌ای زنان و مردان بر اساس هوش جنسی نشان داد مردان در مقایسه با زنان از هوش جنسی بیشتری برخوردار هستند که همسو با یافته‌های هوساین و همکاران (۲۰۲۳) است. پژوهش‌های پیشین نشان می‌دهند، مردان به طور قابل توجهی میل جنسی بیشتری دارند (لیپا^{۴۴}، ۲۰۰۹)، بیشتر از زنان تمایل به رابطه جنسی دارند (بیوتل^{۴۵} و همکاران، ۲۰۰۸) و بیشتر به طرف پورنوگرافی کشیده می‌شوند (حسینی و قریشی، ۲۰۱۶) و با احتمال بیشتری در مقایسه با زنان فعالیت‌های جنسی فرازناشویی دارند (اتکینز، باوکوم و جاکوبسن^{۴۶}، ۲۰۰۱)، در مقابل زنان معمولاً تمایلات جنسی را در چارچوب یک رابطه عاطفی می‌بینند (بالدوین و بالدوین^{۴۷}، ۱۹۹۷).

درنهایت، نتایج پژوهش حاضر پایایی، روایی و ساختار عاملی مقیاس هوش جنسی (SIS) را مورد تأیید قرار داد و نشان داد که این ابزار از ویژگی‌های روان‌سنجی مطلوبی برای استفاده در جامعه ایرانی برخوردار است. این مقیاس با توجه به سادگی، تعداد گویه‌های کم و قابلیت اجرا در زمان کوتاه، می‌تواند ابزاری مناسب در پژوهش‌های روان‌شناختی، به‌ویژه در حوزه خانواده، روابط زناشویی و سلامت جنسی باشد. با این حال، پژوهش حاضر دارای محدودیت‌هایی است. یکی از محدودیت‌های اصلی، عدم بررسی کامل تمامی ابعاد روایی مقیاس، از جمله روایی ملاکی در شرایط کنترل‌شده‌تر و همچنین تعمیم‌پذیری محدود یافته‌ها به دلیل نمونه‌گیری از جامعه دانشجویی است. از این رو، انجام پژوهش‌های بیشتر برای تکمیل فرآیند اعتبارسنجی این ابزار، بررسی مجدد ساختار عاملی آن در نمونه‌های مختلف و تحلیل نقش هوش جنسی در پیش‌بینی سایر شاخص‌های کیفیت رابطه مانند تعهد، رضایت زناشویی، و سازگاری، ضروری به نظر می‌رسد. پژوهش حاضر نخستین گام در جهت ارزیابی روان‌سنجی مقیاس هوش جنسی در ایران به‌شمار می‌رود. تداوم مطالعات در این

زمینه می‌تواند به غنای ادبیات علمی حوزه روابط زوجی و جنسی کمک کرده و زمینه‌ساز طراحی مداخلات آموزشی مؤثر در جهت ارتقای کیفیت روابط زناشویی گردد.

تشکر و قدردانی

نویسندگان پژوهش حاضر بر خود لازم دانستند، از کلیه افرادی که در پژوهش شرکت نمودند و همکاری لازم را جهت اجرای پژوهش نمودند، کمال تشکر و سپاس خود را ابراز نمایند.

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان، این مقاله حامی مالی و تعارض منافع ندارد.

پی‌نوشت‌ها

1. Anastasi
2. Wechsler
3. Sternberg
4. Thurstone
5. Gardner
6. Waterhouse
7. Mayer
8. Wolman
9. Klein
10. Groth Marnat
11. Virk
12. Conrad & Milburn
13. Husain
14. Fennell & Grant
15. Taylor
16. Byers & Macneil
17. Schaefer & Olson
18. Buckley, Barrett & Asminki
19. Dilorio
20. back-translation
21. Sexual Intelligence Scale
22. Index of Sexual Satisfaction
23. Hudson, Harrison & Crosscup
24. Marital Intimacy Scales
25. Walker and Thompson
26. Yoo
27. Newbury
28. Butler
29. Eisenman
30. Graham
31. Southern
32. Israel's & Schatzman
33. elationship investment
34. Rusbult
35. Harel & Koslowsky
36. Emotional Intimacy Theory
37. Birnbaum
38. Muise
39. Sexual Self-Regulation Theory
40. Janssen
41. Muwaga, Nashori & Sholeh
42. Social Exchange Theory
43. Thibaut & Kelley
44. Lippa
45. Beutel
46. Atkins, Baucom & Jacobson
47. Baldwin & Baldwin

منابع

- Anastasi, A. (1992). What counselors should know about the use and interpretation of psychological tests? *Journal of Counseling & Development*, 70(5), 610–615. <https://doi.org/10.1002/j.1556-6676.1992.tb01670.x>.
- Atkins, D. C., Baucom, D. H., & Jacobson, N. S. (2001). Understanding infidelity: Correlates in a national random sample. *Journal of Family Psychology*, 15(4), 735–749. <https://doi.org/10.1037/0893-3200.15.4.735>.
- Baldwin, J. D., & Baldwin, J. I. (1997). Gender differences in sexual interest. *Archives of Sexual Behavior*, 26(2), 181–210. <https://doi.org/10.1023/A:1024510528405>
- Beutel ME, Stöbel-Richter Y, Brahler E. (2008). Sexual desire and sexual activity of men and woman across their life spans: results from a representative German community survey. *BJU Int*; 101(1): 76-82. DOI: 10.1111/j.1464-410X.2007.07204.
- Birnbaum, G. E., & Muise, A. (2023). The interplay between sexual desire and relationship functioning. *Nature Reviews Psychology*, 1, 1–14. <https://doi.org/10.1038/s44159-025-00406-4>
- Bolurian G, Ganjloo J.(2007). Sexual dysfunction and associated factors in women referred to health centers in Sabzevar. *Journal of Reproduction and Fertility*. (86):163–170.
- Butler, M. H., Rodriguez, M. K. A., Roper, S. O., & Feinauer, L. L. (2010). Infidelity secrets in couple therapy: Therapists' views on the collision of competing ethics around relationship relevant secrets. *Sexual Addiction and Compulsivity*, 17(2), 82–105. <https://doi.org/10.1080/10720161003772041>.
- Buckley, C., Barrett, J., & Asmink, Y. P. (2004). Reproductive and sexual health among young adults in Uzbekistan. *Studies in Family Planning*, 35(1):1-14. DOI: 10.1111/j.1728-4465.2004.00001.x
- Byers, E. S., and Macneil, S (2006). Further validation of the interpersonal exchange model of sexual satisfaction. *J Sex Marital Ther*, 32(1): 53-69. DOI: 10.1080/00926230500232917
- Conrad, S. D., & Milburn, M. A. (2001). *Sexual intelligence: The groundbreaking study that shows you how to boost you're IQ and gain greater sexual satisfaction*. Bantam Books.
- Dilorio, C., McCarty, F., Denzmore, P., & Landis, A. (2007). The moderating influence of mother adolescent discussion on early and middle African-American adolescent sexual behavior. *Research in Nursing and Health*, 30(2):193-202. DOI: 10.1002/nur.20193
- Eisenman, R. (1982). Sexual behavior as related to sex fantasies and experimental manipulation of authoritarianism and creativity. *Journal of Personality and Social Psychology*, 43(4), 853–860. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.43.4.853>.

- Etemadi, O., Navabinezhad, S. H., Ahmadi, S. A., & Farzad, V. E. (2006). A Study on the Effectiveness of Cognitive-Behaviour Couple Therapy on Couple's Intimacy That Refer To Counseling Centers in Esfahin. *Psychological Studies*, 2(1), 87-69. [in Persian] <https://doi.org/10.22051/psy.20.06.1679>
- Fennell R, Grant B.(2019). Discussing sexuality in health care: A systematic review. *Journal of clinical nursing*. 28 (17–18) :30 65 –76.
<https://doi.org/10.1111/jocn.14900>
- Gardner, H. E. (2011). *Frames of mind: The theory of multiple intelligences*. Basic Books.
- Groth-Marnat G (2008). *Handbook of psychological assessment*. John Wiley & Sons.
- Graham, C.A., Sanders, S. A., Milhausen, R. R., & McBride, K. R. (2004). Turning on and turning off: A focus group study of the factors that affect women's sexual arousal. *Archives of Sexual Behavior*, 33(6), 527–538. <https://doi.org/10.1023/B:ASEB.0000044737.62561.f0>
- Harel, T., & Koslowsky, M. (2023). Relationship expectations, behavior interactions and commitment: A dyadic study among dual-earner couples. *Psychological Reports*, 126(6), 2834–2855. <https://doi.org/10.1177/00332941221092659>
- Husain, W., & Qureshi, Z. (2016). Preferences in marital sexual practices and the role of pornography. *Sexologies*, 25(2), e35–e41. <https://doi.org/10.1016/j.sexol.2016.01.005>
- Hudson WW, Harrison DF, Crosscup PC. (1981). A short- form scale to measure sexual discord in dyadic relationships. *Journal of S Research*; 17(2):157-74. DOI: 10.1080 /00 22 44 98109551110.
- Israel's, H., & Schatzman, M.(1993). The seduction theory. *History of Psychiatry*, 4(13), 23–59. <https://doi.org/10.1177/0957154X9300401302>
- Jalali Asil, Z; Rezaei, F; Sedarposhan, N; Gorji, Y (2017). Studying the effect of sexual intelligence training on couples' intimacy. *Journal of Shahr-e-Kord University of Medical Sciences*, 19(4), 54-63. [in Persian]
- Kardan-Souraki M, Hamzehgardeshi Z, Asadpour I, Mohammad pour RA, Khani S (2016). A review of marital intimacy-enhancing interventions among married individuals. *Global journal of health science*; 8 (8):74. doi: 10.5539/gjhs.v8n8p74
- Klein M. (2012). *Sexual Intelligence: What we really want from sex, and how to get it*: Harper Collins.
- Lippa, R.A.(2009). Sex differences in sex drive, sociosexuality, and height across 53 nations: Testing evolutionary and social structural theories. *Archives of Sexual Behavior*, 38(5), 631–651. <https://doi.org/10.1007/s10508-007-9242-8>
- Manfred E Beutel, Yve Stöbel-Richter, Elmar Brähler. (2008). Sexual desire and sexual activity of men and women across their lifespans: Results from a representative German community survey. *BJU International*, 101(1), 76–82. <https://doi.org/10.1111/j.1464-410X.2007.07204.x>

- Mayer, J. D., Salovey, P., & Caruso, D. R. (2012). Mayer-salovey-Caruso emotional intelligence Test TM. *Dataset published in PsycTESTS Dataset*. DOI: 10.1037/t05047-000.
- Mirzakhani, M. , Jafari, D. , Amiri Majd, M. and Bazzazian, S. (2024). Analysis of the Path of Marital Intimacy Based on Attachment Styles Mediated by Communication Beliefs. *Journal of Modern Psychological Researches*, 19(75), 195-205. [in Persian] <https://doi.org/10.22034/jmpr>. 2024. 61161.6156
- Muwaga, M., Nashori, F., & Shoeib, A. (2020). The impact of social environment on the sexual self-regulation of university students in Uganda. *International Journal of Islamic Educational Psychology*, 1(2), 75–88. DOI:10.18196/ijiep.v1i2.10011
- Najafi, M., Esrafilian, F., & Azadfallah, P. (2025). Prediction of Marital Burnout Based on Sexual Health Literacy in Married Women: The Mediating Role of Sexual Satisfaction. *Clinical Psychology and Personality*, 23(1), 47-60. doi: 10.22070/cpap.2024.19377.1574
- Newbury, R., Hayter, M., Wylie, K. R., & Riddell, J. (2012). Sexual fantasy as a clinical intervention. *Sexual and Relationship Therapy*, 27(4), 358–371. <https://doi.org/10.1080/14681994.2012.733816>.
- Péloquin, K., Byers, E. S., Beaulieu, N., Bergeron, S., & Brassard, A. (2024). Sexual exchanges explain the association between attachment insecurities and sexual satisfaction in long-term couples. *Journal of Social and Personal Relationships*, 41(1), 28–45. DOI: 10.1177/02654075231209242
- Sanaei Zakir, B. (1990). *Family and Marriage Measurement Scales*. Tehran: Besat Publications. [in Persian]
- Salmanpour H, Khademi A, Shaker A, Isazadegan A. (2022). Evaluation of the effectiveness of sexual intelligence-based education on sexual function and marital adjustment of male couples. *Rooyesh*. 11(10), 161-170. [in Persian] <http://frooyesh.ir/article-1-4009-fa.html>
- Schaefer, M. T., & Olson, D. H. (1981). Assessing intimacy: The PAIR inventory. *Journal of Marriage and Family Therapy*, 7(1), 47–60. <https://doi.org/10.1111/j.1752-0606.1981.tb01351.x>
- Southern, S. (2018). Recent perspectives on sexual health. *Sexual Addiction and Compulsivity*, 25(1), 1–5. <https://doi.org/10.1080/10720162.2018.1475704>.
- Sternberg, R. J. (2000). Images of mindfulness. *Journal of Social Issues*, 56(1), 11–26. <https://doi.org/10.1111/0022-4537.00149>
- Taylor, L. D. (2005). All for Him: Articles About Sex in American Lad Magazines. *Sex Roles: A Journal of Research*, 52(3-4), 153–163. <https://doi.org/10.1007/s11199-005-1291-7>.
- Thurstone, L. L. (1924). The nature of general intelligence and ability (iii). *British Journal of Psychology General Section*, 14(3), 243–247. <https://doi.org/10.1111/j.2044-8295.1924.tb00134.x>.

- Virk, N. (2012). *Sexual intelligence: Development and validation of a construct* proQuest dissertations and theses. Widener University.
- Waterhouse, L. (2023). Why multiple intelligences theory is a neuromyth. *Frontiers in psychology*, 14, 1217288. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1217288>
- Waqar H, Abeera K, Umara Q, Saleha G, Javairia I,(2023). Measuring Sexual Intelligence for Evaluating Sexual Health. *Journal Article published in Psychological Reports* , 1–23. DOI: 10.1177/00 33294 1231 152388
- Walker, A. J., & Thompson, L. (1983). Intimacy and intergenerational aid and contact among mothers and daughters. *Journal of Marriage and the Family*, 45(4), 841–849. <https://doi.org/10.2307/351796>
- Wechsler, D. (1975). Intelligence defined and undefined: A relativistic appraisal. *American Psychologist*, 30(2), 135 –139. <https://doi.org/10.1037/h0076868>
- Wolman, R.N. (2001). *Thinking with your soul: Spiritual intelligence and why it matters*. New York: Harmony Books.
- Yoo, H., Bartle-Haring, S., Day, R. D., & Gangamma, R. (2014). Couple communication, emotional and sexual intimacy, and relationship satisfaction. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 40(4), 275–293. DOI: 10.1080/0092623X.2012.751072